

Kedigillerin Anne Karnında Gelişim Evreleri ve Evrimsel Hikayeleri

Aslan rahmi kesecikleri: Aslan embriyoları rahimde hamağa benzer kesecikler üzerinde durur. Bu oluşum hayvanlar aleminde aslanlara özgüdür. Bilim insanları bu ayrı kesecikler anneninavlanma ihtiyacı için ayrı geliştiklerini düşünüyorlar. Hamak şeklindeki kesecikler basınç emici görevi görmektedirler.

Aslan Spermlerinin deforme: Aslanların spermilerinin kalitelerinin düşük olma nedeni akrabalarının çiftleşmesidir.

Bengal Kedisi: Asya Leoparı ile evcil kedilerin çiftleştirilmesi sonucu ortaya çıktı.

Blastosit: Döllenmeden altı gün sonra embriyolar blastosit adı verilen kök hücre halini alıyorlar ve rahim içinde gezinmeleri devam ediyor. Blastositler rahim duvarlarının kasılması için steroid salgılıyorlar. Blastositler rahim duvarına yapışır yapışmaz diğer embriyoların yakına gelmesini engellemek için bir enzim salgırlar.

Döllenme: Yumurtalıktan çıkan yumurtalar spermilerle karşılaşır spermier burada hareket enerjilerini sağlamak için Ca iyonlarından faydalanırlar. Yumurtayı ilk ulaşan sperm yumurta duvarından geçtikten sonra duvar kalınlaşır ve diğer spermilerin girişi engellenmiş olur.

Gözlerin Parlaması: Kedilerin fetüs halindeyken gözlerinde retinanın arkasında gelişen ve ışık yansıtan bir katman sayesinde gözleri parlak gözükür. Bu katman ayna görevi görür retinanın alamadığı ışıklar bu sayede reseptöre geri yansır bu olayda kedi ve aslan gözlerinin algıladıkları ışık miktarının iki katına çıkmasını sağlar. Ayrıca üzerine ışık tutulduğunda gözlerinin parlamasına neden olur.

Kalp atım sayısı: Kedi embriyolarında dakikada 230 defa kalp atımı gözlenir embriyo büyüdükçe bu sayı azalır yetişkin bir kedide ise bu sayı sabit ve dakikada 140 defa atacak

Karpal tüy: Fetüsün gelişmekte olan arka bacaklarında bu tüyler çıkar. Bu tüyler yetişkinliğe ulaşan kedinin avını takip ederken bedeninin pozisyonu hakkında bilgi edinmesini sağlar. Kimi zaman insan fetüslerinde de bu tüyler görülür ancak doğumdan önce kaybolur.

Kedi bıyıkları: Kedi bıyıkları kedilerin gelişmiş duyarlarından biridir. Diğer kıllara nazaran bıyıklar 3 kat daha derine inebilirler. Her bir bıyığın etrafındaki karmaşık sinir uçları, bıyıkların dokunma duyasuna son derece hassas olmasını sağlar. Bıyıklar yaklaşık olarak kedilerin vücut gelişmişliğine eşdeğer boyda uzar.

Plasenta: Döllenmeden 15 gün sonra kedinin içerisinde oluşmaya başlar. Yavrular ile anneleri arasındaki tek bağlantıdır. Embriyoya giden besin ve oksijen maddeleri ile embriyodan anneye giden atık maddeler için bu plasenta kullanılır.

Oksitosin etkileri: Rahim kaslarının kasılmasını sağlar ve yavruların pelvik ağza kadar gelmesini sağlar. Ayrıca plasenta oksitosin bakımından zengin olduğu için anne kedi bunu iç güdüselle olarak yer; çünkü süt salgılanmasını sağlar. İnsanda dahil tüm memelilerde oksitosin güven ve şeffkat duygularını uyandır. Anne yavruları ile bağ kurar oksitosin olmasaydı anne yavruları reddedebilirdi.

Kedilerin İskeleti: Kedilerde insan 41 adet daha fazla sayıda kemik bulunur 247 adet. Bu kemiklerin fazlası omurga ve kuyruktadır. Böylece kediye esnek bir özellik kazandırır. Kedilerde sadece bir tane gelişmemiş boyun kemiği bulunmaktadır. Kedi düşerken iskeleti kaslar ve kulağı mükemmel bir uyum içinde çalışır.

Kedilerin Göz kapakları: Kedilerin böbrekleri idrar amniyotik sıvıya verdikleri için ve buda göz gelişimine olumsuz etki edeceği için kedilerin göz kapakları doğum sonrasında kadar kapalı kalıyor.

Kedigillerin Penisleri: Kedigillerin tüm üyeleri çiftleşme esnasında acı bir tecrübe yaşarlar. Bu durumun nedeni erkek bireyin penisinden kaynaklanır. Erkek penislerinin her biri 1 mm uzunluğundaki kancalarla bezelidir. Kancalarda pençelerin ham maddesi olan keratin bulundurulur. Bu kancaların iki fonksiyonu vardır. Birincisi önceden kalan spermier kazır hem de yumurtlama işleminin başlamasını sağlar.

Kedigillerin İşitme Duyuları: Kedigillerin en güçlü duyası işitme duyasıdır. İnsan kulağında 6 adet kas bulunurken; ancak kedilerin güçlü duyarlarını desteklemek amacıyla kedilerin kulaklarında 30 ayrı kas bulunur. Bu kaslar kulakların 180° dönmesini sağlar. Kedi kulaklarında duyma liflerinin sayısı insan kulağındaki liflerden 20 bin kat fazladır.

Kedigiller ses: Aslanlar kükreyebilirler ; Aslan ve diğer kedigiller fiziksel olarak mırdayamazlar. Evcil küçük kediler mırdayabilir fakat onlarda kükreyemezler. Aralarındaki temel fark ise dilin kökünü larenkse yani ses kutusuna bağlayan kemiklerde gizlidir. İnsanlar bu kemik sayesinde konuşur ve aslanlarda bu kemik sayesinde kükrer. Aslanlarda bulunan elastik bir kemik larenksin daha derine inmesine olanak sağlar. Kedilerde ise bu yapı esnek değildir kediler soluk alıp verdiklerinde bu kemik hızlı hareket ettiğinde kedilerde duymuş olduğumuz o mırılama sesi ortaya çıkar. Kedilerde mırılama beyinde endorfin salgılanmasını sağlar ve buda stres kontrolünü sağlar.

Kedi düşmesi: İç kulakta gelişen semisirküler kanallar adı verilen organlar gelişmektedir. İnsanların aksine kedilerde üç boyutlu olarak bulunan bu kanallar kedinin nerde olduğunu ve pozisyonunun nasıl değiştiğini beyne en iyi şekilde aktarır. Kedi düşerken kafası döner ve kanalların içinde bulunan sıvı hareket eder ve kanal duvarlarında bulunan milyarlarca algılayıcı kılın eğilmesine neden olur. Bunun sonucunda kedinin dönüşüne göre hangi kasların hareket edeceğini kıllar bildirir.